

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY

Warszawa, 16 lutego 2023 r.

DNR-5.730.70.2022.KR

DECYZJA DNR-2/13/2023

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie z wniosku ARTYK sp. z o.o. o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej wydaniem decyzji DNR-2/229/2022 z 30 grudnia 2022 r. na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 w zw. z art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2022 r. poz. 2000 i poz. 2185) postanawiam utrzymać decyzję DNR-2/229/2022 w mocy w zaskarżonej części, tj. w zakresie pkt II sentencji decyzji, w którym na stronę postępowania nałożono administracyjną karę pieniężną w wysokości 10 000 zł.

UZASADNIENIE

W toku kontroli przeprowadzonej przez inspektorów Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Szczecinie w hurtowni w Kołobrzegu stwierdzono w ofercie handlowej zabawkę: zwierzaki nakręcane do kąpielii (rybka), produkt nr 124754, 062021, kod EAN 5901811124754 (zwaną dalej wyrobem), którą wytypowano do sprawdzenia pod kątem spełniania wymogów określonych w przepisach ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku.

Badania laboratoryjne (sprawozdanie z badań nr 93/2022 z dnia 1 kwietnia 2022 r.) przeprowadzone na zlecenie Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Laboratorium Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Lublinie (zwanym dalej Laboratorium UOKiK w Lublinie) wykazały, że podczas badania wytrzymałości na rozciąganie od wyrobu w trakcie przykładania siły 90 N odłączyło się pokrętło z metalowym prętem, które mieści się całkowicie w cylindrze do badania małych części wg. pkt. 8.2 normy PE-EN 71-

1+A1:2018-08 (zwaną dalej normą), co jest niezgodne z punktem 5.1b normy, zgodnie z którym „w czasie przeprowadzania prób opisanych w pkt. 8.3, 8.4.2.1, 8.5, 8.7 i 8.8 z zabawek nie powinny oddzielać się żadne części, które niezależnie od ich położenia, mieszczą się całkowicie w cylindrze w czasie prób opisanych w pkt 8.2 ...”.

W związku z powyższym, Prezes UOKiK uznał za zasadne wszczęcie z urzędu postępowania administracyjnego wobec przedsiębiorcy „ARTYK” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Łodzi (zwanego dalej stroną postępowania lub przedsiębiorcą), w sprawie:

- a) wprowadzonego do obrotu przez stronę postępowania, wyrobu niezgodnego z wymaganiami określonymi w § 5 ust. 1 i 2 rozporządzenie Ministra Rozwoju i Finansów z dnia 20 października 2016 r. w sprawie wymagań dla zabawek (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 1816; zwanego dalej rozporządzeniem) w zw. z pkt. 1.4.3 zał. nr 1 „WYMAGANIA DLA ZABAWEK.”, pkt 1 „Wymagania w zakresie właściwości fizycznych i mechanicznych” do rozporządzenia, gdyż w trakcie przykładania siły 90 N odłączyło się pokrętło z metalowym prętem, które mieści się całkowicie w cylindrze do badania małych części, co może stwarzać ryzyko uduszenia przez odcięcie dopływu powietrza w wyniku zatkania dróg oddechowych przez małe elementy lub ich części,
- b) nałożenia na stronę postępowania kary pieniężnej za wprowadzenie do obrotu wyrobu niezgodnego z wymaganiami określonymi w § 5 ust. 1 i 2 rozporządzenia w zw. z pkt. 1.4.3 zał. nr 1 „WYMAGANIA DLA ZABAWEK.”, pkt 1 „Wymagania w zakresie właściwości fizycznych i mechanicznych” do rozporządzenia,
- c) ustalenia opłaty związanej z badaniami wyrobu przeprowadzonymi przez Laboratorium UOKiK w Lublinie.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, Prezes UOKiK decyzją DNR-2/229/2022 (zwaną dalej „Zaskarżoną decyzją”):

- I. 1) na podstawie art. 84 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 13 kwietnia 2020 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku (Dz. U. z 2022 r. poz. 1854; zwanej dalej ustawą o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku), nakazał

„ARTYK” sp. z o.o. wycofanie z obrotu wyrobu: zwierzaki nakręcane do kąpieli (rybka), produkt nr 124754, 062021, kod EAN 5901811124754,

2) na podstawie art. 84 ust. 6 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku zobowiązał „ARTYK” sp. z o.o. do przedstawienia dowodów wykonania decyzji w terminie **30 dni** od dnia jej doręczenia,

3) na podstawie art. 84 ust. 7 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku w zakresie pkt I, pdpkt 1) nadał decyzji rygor natychmiastowej wykonalności,

II. na podstawie art. 97 ust. 1 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku w zw. z art. 88 ust. 1 tej ustawy, nałożył na stronę postępowania karę pieniężną w wysokości 10 000 zł (słownie: dziesięć tysięcy złotych) za wprowadzenie do obrotu ww. wyrobu niezgodnego z wymaganiami,

III. na podstawie art. 74 ust. 1 - 3 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, po przeprowadzeniu postępowania w sprawie ustalenia opłaty związanej z badaniami zabawki: zwierzaki nakręcane do kąpieli (rybka), produkt nr 124754, 062021, kod EAN 5901811124754, określonymi kosztorysem „Ustalenie wysokości kosztów badań nr 24/2022” z dnia 1 kwietnia 2022 r.:

a) ustalił opłatę związaną z badaniami wyrobu w wysokości 256 zł (słownie: dwieście pięćdziesiąt sześć złotych),

b) zobowiązał przedsiębiorcę do poniesienia opłaty związanej z badaniami zabawki w ustalonej wysokości 256 zł (słownie: dwieście pięćdziesiąt sześć złotych).

Powyższa decyzja została skutecznie doręczona stronie postępowania 4 stycznia 2023 r.

Pismem z 18 stycznia 2023 r. nadanym tego dnia za pośrednictwem operatora wyznaczonego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. - Prawo pocztowe (Dz. U. z 2022 r., poz. 896) ARTYK sp. z o.o. zwróciła się z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy (zwanym dalej Wnioskiem), zakończonej decyzją Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów DNR-2/229/2022 w części - w zakresie pkt. II oraz wniosła o odstąpienie od wymierzenia kary pieniężnej lub wymierzenie jej w niższej wysokości, ze względu na zaprzestanie i usunięcie przez stronę postępowania naruszenia prawa oraz działania podjęte przez stronę

dobrowolnie w celu usunięcia skutków naruszenia prawa. We Wniosku strona wskazała, że „Strona nie kwestionuje przedmiotowej decyzji w zakresie jej punktów I i III, a niniejszym wnioskiem zwraca się do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów o ponowne rozpatrzenie sprawy w zakresie punktu II decyzji, tj. obciążenia strony karą pieniężną w wysokości 10.000 zł”. Następnie strona postępowania w sposób opisowy przedstawiła podejmowane przez siebie działania związane z pozyskiwaniem dowodów wycofania wyrobu z obrotu, w tym związane z pozyskiwaniem dowodów, które przedstawiła z Wnioskiem oraz w toku niniejszego postępowania. Do pisma załączono szereg dowodów na wycofanie wyrobów obrotu (m.in. oświadczenia, faktury korekty, informacja o zakończeniu prowadzenia działalności gospodarczej, dowód opłaty związanej z badaniami wyrobu).

Pismem z 27 stycznia 2023 r. Prezes UOKiK poinformował ARTYK sp. z o.o. o toczącym się postępowaniu zainicjowanym wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy oraz o prawach i obowiązkach strony postępowania, w tym o prawie do czynnego udziału w każdym stadium postępowania, a przed wydaniem decyzji o prawie do wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Jednocześnie wezwano stronę postępowania w przypadku, gdyby znajdowała się w posiadaniu materiałów, które mogłyby mieć wpływ na wynik sprawy, do złożenia ich do akt postępowania.

Pismem z 25 stycznia 2023 r., doręczonym 31 stycznia 2023 r., strona postępowania przedłożyła dwa kolejne oświadczenia kontrahentów oraz fakturę sprzedaży wyrobu jednemu z nich, wskazując że są to ostatnie dowody wykonania obowiązku, o którym mowa w decyzji DNR-2/229/2022 i stwierdzając iż obowiązek ten został tym samym wykonany w całości.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył co następuje:

Na podstawie art. 63 ust. 2 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku w przypadku, o którym mowa w art. 74 ust. 2, art. 75 ust. 1, art. 86 ust. 2 i art. 87 ust. 8 oraz do postępowań, o których mowa w art. 76 ust. 1 i 1a, art. 85 ust. 1 i art. 87 ust. 3, w zakresie nieuregulowanym w ustawie, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2022 r. poz. 2000 i 2185; zwanej dalej K.p.a.).

Natomiast stosownie do art. 127 § 3 K.p.a., od decyzji wydanej w pierwszej instancji przez ministra lub samorządowe kolegium odwoławcze nie służy odwołanie, jednakże strona niezadowolona z decyzji może zwrócić się do tego organu z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy. Z kolei zgodnie z art. 129 § 2 K.p.a., odwołanie (wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy) wnosi się w terminie czternastu dni od dnia doręczenia decyzji stronie, a gdy decyzja została ogłoszona ustnie - od dnia jej ogłoszenia stronie. W świetle powyższego wskazać należy, że postępowanie zostało zainicjowane przez ARTYK sp. z o.o. z siedzibą w Łodzi poprzez nadanie Wniosku za pośrednictwem operatora wyznaczonego w rozumieniu ustawy Prawo pocztowe w dniu 18 stycznia 2023 r., tj. z zachowaniem wymaganego przez przepisy art. 129 § 2 K.p.a. 14-dniowego terminu na złożenie wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy (Zaskarżona decyzja została doręczona 4 stycznia 2023 r.). Należy zatem stwierdzić, że w przedmiotowej sprawie zrealizowane zostały przesłanki wynikające z art. 127 § 3 oraz art. 129 § 2 K.p.a., upoważniające i zobowiązujące Prezesa UOKiK do ponownego rozpoznania sprawy administracyjnej zakończonej Zaskarżoną decyzją i wydania nowego rozstrzygnięcia w tym zakresie.

Zgodnie z poglądem ugruntowanym w doktrynie prawa i orzecznictwie sądowym, istotą postępowania odwoławczego jest ponowne merytoryczne rozpoznanie i rozstrzygnięcie sprawy administracyjnej, która była już przedmiotem rozstrzygnięcia organu pierwszej instancji, a nie zaś jedynie kontrola decyzji organu pierwszej instancji, czy też rozpatrzenie zasadności zarzutów podniesionych w odwołaniu (Adamiak, w: Adamiak/Borkowski, Kp.a. Komentarz, 3. wyd., Warszawa, Art.138 Nb 1, oraz wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego [dalej „NSA”] z dnia 9.10.1992 r., V S.A. 137/92; opubl. ONSA z. 1/1992, poz. 22). Organ jest zobowiązany zatem do ponownego rozważenia wszystkich istotnych dla sprawy okoliczności faktycznych i prawnych, co w efekcie ma doprowadzić do wydania nowego rozstrzygnięcia w sprawie, które wyeliminuje ewentualne wady decyzji wydanej przez organ pierwszej instancji. Tak kształtowany zakres postępowania odwoławczego jest wyrazem realizacji, wynikającej z art. 15 K.p.a., zasady dwuinstancyjności postępowania administracyjnego, zgodnie z którą obywatel ma prawo do dwukrotnego rozpoznania i rozstrzygnięcia jego sprawy przez kompetentny organ władzy państwowej (Adamiak, w: Adamiak/Borkowski, K.p.a. Komentarz, 3. wyd., Warszawa, Art. 15 Nb 1). Skutkiem złożenia przez stronę

odwołania jest zainicjowanie administracyjnego toku instancji, w ramach którego następuje przekazanie kompetencji do rozpoznania i rozstrzygnięcia sprawy indywidualnej z organu I instancji na organ II instancji. W odmienny sposób gwarancje, wynikające z zasady dwuinstancyjności, zapewniane są w sytuacji, gdy organem właściwym do rozpatrzenia sprawy w pierwszej instancji jest organ administracyjny w randze ministra, nad którym z uwagi na strukturalne ograniczenia administracji publicznej, nie występują organy wyższego stopnia. Wówczas uprawnienie strony do dwukrotnego rozpoznania sprawy administracyjnej realizowane jest w ramach instytucji wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, która uregulowana została w art. 127 § 3 K.p.a. W tym trybie strona niezadowolona z decyzji wydanej przez ministra lub centralny organ administracji rządowej jest uprawniona do zainicjowania przed tym samym organem drugiego postępowania merytorycznego w tej samej sprawie, do którego odpowiednio należy stosować przepisy K.p.a. dotyczące odwołań. Postępowanie wszczęte wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy kończy się rozstrzygnięciem - sposobem załatwienia sprawy - przewidzianym w art. 138 § 1 K.p.a. (por. wyroki NSA z dnia 17 listopada 2000 r., sygn. Akt 1 SA 1543/99, i z dnia 27 listopada 2001 r., sygn. akt I SA 1011/00). Powyższe oznacza, że organ wydający decyzję na skutek prawidłowo złożonego wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy „obowiązany jest ponownie rozpoznać i rozstrzygnąć sprawę, która już raz została rozstrzygnięta przez ten organ w ramach działania jako organu pierwszej instancji, przy zastosowaniu takich rozstrzygnięć, które zostały przewidziane w art. 138 § 1 K.p.a.” (tak: wyrok WSA w Warszawie z dnia 20 marca 2007 r., sygn. V SA/Wa 248/07). Zgodnie z art. 138 § 1 K.p.a. organ odwoławczy wydaje decyzję, w której: 1) utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję albo 2) uchyla zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzeka co do istoty sprawy albo uchylając tę decyzję - umarza postępowanie pierwszej instancji w całości albo w części, albo 3) umarza postępowanie odwoławcze.

Biorąc pod uwagę brzmienie ww. przepisu, należy wskazać, że „kompetencje organu odwoławczego obejmują, zarówno korygowanie wad prawnych decyzji organu pierwszej instancji, polegających na niewłaściwie zastosowanym przepisie prawa materialnego, jak i wad polegających na niewłaściwej ocenie okoliczności faktycznych. W przypadku odmiennego rozstrzygnięcia sprawy organ odwoławczy

ma kompetencje merytoryczno-reformacyjne. Może wydać decyzję uchylającą w całości lub części i w tym zakresie orzec co do istoty sprawy, w sytuacji gdy uznał, że rozstrzygnięcie organu pierwszej instancji jest nieprawidłowe, z uwagi na niezgodność z przepisami prawa lub z punktu widzenia celowości” (tak: wyrok WSA w Warszawie z dnia 25 czerwca 2008 r., sygn. II SA/Wa 504/08). Takiej weryfikacji - kierując się kryterium legalności i celowości - dokonał Prezes UOKiK w niniejszym postępowaniu.

Zgodnie ze stanowiskiem Naczelnego Sądu Administracyjnego, gdy strona jednoznacznie w odwołaniu wskazuje, że zaskarża decyzję pierwszo-instancyjną w określonej, dającej się wyodrębnić części, to organ drugiej instancji nie może wykroczyć poza wyznaczone granice kompetencji organu odwoławczego i w konsekwencji nie może poddać kontroli niezaskarżonej części decyzji organu pierwszej instancji i ponownie rozpatrzyć sprawę, także w zakresie rozstrzygniętym niezaskarżoną częścią orzeczenia (Wyrok NSA z dnia 9 maja 2014 r., sygn. I OSK 2492/12). Z uwagi na fakt, że zgodnie z treścią Wniosku strona postępowania wniosła o ponowne rozpatrzenie sprawy wyłącznie w zakresie pkt II decyzji DNR-2/229/2023 z 30 grudnia 2022 r., tj. w zakresie nałożonej na nią administracyjnej kary pieniężnej, Prezes UOKiK w toku niniejszego postępowania dokonał ponownego rozpatrzenia sprawy wyłącznie w określonym zakresie. Jednocześnie stwierdzić należy, że decyzja DNR-2/229/2022 w pozostałej części, tj. w zakresie pkt I i III stała się ostateczna w administracyjnym toku postępowania. Ze względu na powyższe poza przedmiotem niniejszego postępowania pozostaje merytoryczne rozpoznanie kwestii wykonania decyzji DNR-2/229/2022 w pkt I, tj. w zakresie uznania, czy wykonano nakaz wycofania wyrobu z obrotu oraz kwestia ustalenia opłaty związanej z badaniami i zobowiązania strony postępowania do uiszczenia tej opłaty. Rozpatrując ponownie sprawę organ skupił się wyłącznie na rozpoznaniu kwestii rozważenia wszystkich istotnych dla sprawy okoliczności faktycznych i prawnych związanych z nałożeniem na stronę postępowania administracyjnej kary pieniężnej.

W niniejszej sprawie pozostaje bezsporne i nie kwestionowane przez stronę postępowania, że jest ona producentem wyrobu. Zgodnie z art. 4 pkt 9 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, przez producenta należy rozumieć osobę fizyczną lub prawną albo jednostkę organizacyjną nieposiadającą

osobowości prawnej, która wytwarza wyrób albo dla której ten wyrób zaprojektowano lub wytworzono, w celu wprowadzenia go do obrotu lub oddania do użytku pod własną nazwą lub znakiem towarowym. Z akt sprawy wynika, że ww. przedsiębiorca udostępnił wyrób w ramach działalności gospodarczej na rynku krajowym dystrybutorom.

Badania laboratoryjne (sprawozdanie z badań nr 93/2022 z dnia 1 kwietnia 2022 r.) przeprowadzone na zlecenie Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Laboratorium Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Lublinie wykazały, że podczas badania wytrzymałości na rozciąganie od wyrobu w trakcie przykładania siły 90 N odłączyło się pokrętło z metalowym prętem, które mieści się całkowicie w cylindrze do badania małych części wg. pkt. 8.2 normy PE-EN 71-1+A1:2018-08, co jest niezgodne z punktem 5.1b normy, zgodnie z którym „w czasie przeprowadzania prób opisanych w pkt. 8.3, 8.4.2.1, 8.5, 8.7 i 8.8, z zabawek nie powinny oddzielać się żadne części, które niezależnie od ich położenia, mieszczą się całkowicie w cylindrze w czasie prób opisanych w pkt. 8.2 ...”. Przedstawione nieprawidłowości wskazują na to, że strona postępowania wprowadziła do obrotu zabawkę niezgodną z wymaganiami określonymi w § 5 ust. 1 i 2 rozporządzenia w zw. z pkt. 1.4.3 zał. nr 1 „WYMAGANIA DLA ZABAWEK”, pkt 1 „Wymagania w zakresie właściwości fizycznych i mechanicznych” do rozporządzenia.

Powyższe ustalenia w ocenie organu uzasadniały wszczęcie przez Prezesa UOKiK postępowania administracyjnego w sprawie nałożenia na stronę postępowania kary pieniężnej za wprowadzenie do obrotu wyrobu niezgodnego z wymaganiami określonymi w § 5 ust. 1 i 2 rozporządzenia w zw. z pkt. 1.4.3 zał. nr 1 „WYMAGANIA DLA ZABAWEK”, pkt 1 „Wymagania w zakresie właściwości fizycznych i mechanicznych” do rozporządzenia.

Według art. 88 ust. 1 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, producent który wprowadza do obrotu lub oddaje do użytku wyrób niezgodny z wymaganiami, podlega karze pieniężnej w wysokości do 100 000 zł.

Zgodnie z art. 97 ust. 4 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, Prezes UOKiK jest zobligowany do odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej i poprzestania na pouczeniu w następujących przypadkach:

1) waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub

- 2) za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe, i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona kara pieniężna, lub
- 3) strona przedstawiła w wyznaczonym terminie dowody potwierdzające wykonanie postanowienia, o którym mowa w art. 82 ust. 1.

Przesłanka przewidziana przepisem określonym w art. 97 ust. 4 pkt 1 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku odwołuje się do dwóch warunków, które muszą być spełnione łącznie. Po pierwsze, waga naruszenia prawa musi być znikoma, a po drugie, strona musi zaprzestać naruszenia prawa najpóźniej w toku postępowania w sprawie nałożenia administracyjnej kary pieniężnej (art. 189f KPA Nowe instytucje Gajewski 2017, Legalis). Naruszenie prawa nieistotne to naruszenie przepisów prawa, które nie wywołało negatywnych następstw dla wartości podlegających ochronie. Zaprzestanie przez stronę naruszenia prawa, to przywrócenie przez stronę postępowania stanu zgodnego z prawem (art. 189f KPA Adamiak 2017, wyd. 15, Legalis). Zgodnie z innym przedstawionym stanowiskiem (art. 189f KPA red. Wierzbowski, 2019, wyd. 27, Legalis) naruszeniem znikomym będzie naruszenie, które nie niesie za sobą społecznego niebezpieczeństwa. Uznać należy zatem, że wpływ na ocenę znikomości naruszenia będą miały m.in. takie elementy przedmiotowe, jak waga dobra chronionego przez normę sankcjonowaną, czas trwania naruszenia, wpływ naruszenia na poszanowanie prawa, zasięg naruszenia, liczba podmiotów, na które naruszenie ma wpływ, znaczenie następstw naruszenia, etc. Ocena w tym zakresie pozostawiona jest organowi administracji publicznej.

Wnosząc o ponowne rozpatrzenie sprawy strona postępowania wniosła „(...) o odstąpienie od wymierzenia stronie kary pieniężnej lub wymierzenie jej w niższej wysokości, między innymi ze względu na zaprzestanie i usunięcie przez stronę postępowania naruszania prawa (...)”.

Dokonując ponownego rozpatrzenia sprawy, w świetle gromadzonego materiału dowodowego Prezes UOKiK powtórnie uznał, że przesłanka znikomego naruszenia prawa nie występuje. Strona postępowania - ARTYK sp. z o.o. z siedzibą

w Łodzi - wprowadziła do obrotu 4 153 szt. wyrobu, który stwarza ryzyko zakrztuszenia, zadławienia lub uduszenia oraz stanowi zagrożenie dla zdrowia i życia użytkowników oraz dostarczyła go 195 odbiorcom, w okresie od 28 lutego 2019 r. do 25 kwietnia 2022 r. Stwierdzić zatem należy, że przedsiębiorca wprowadził do obrotu wyrób stwarzający zagrożenie w dużej liczbie, naruszenie przez niego obowiązków określonych w ustawie o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku trwało długo, zasięg naruszenia był znaczny, a skutki naruszenia prawa dotknęły dużą liczbę podmiotów. Dokonując oceny wagi naruszenia prawa, w ocenie organu należy mieć również na uwadze ryzyko, jakie wiąże się z wystąpieniem stwierdzonej niezgodności oraz wpływem jego wystąpienia na użytkownika. Jak ustalono w wyniku badań, od zabawki odłączył się element, który mieści się w cylindrze do badania małych części. Cylinder ten służy przeprowadzeniu symulacji możliwości umieszczenia w buzi lub połknięcia małych elementów przez dzieci. Stwierdzenie, że element, który odłączył się od zabawki mieści się w cylindrze pozwala przyjąć, że może on zostać umieszczony w buzi lub połknięty przez dziecko. Skutkiem takiego działania dziecka może być zakrztuszenie się, które skutkuje tymczasowym zablokowaniem dopływu tlenu do mózgu. Możliwe jest również połknięcie elementu, które spowoduje zatkanie dróg oddechowych, w wyniku którego nastąpi zadławienie się lub uduszenie się dziecka. Mając na uwadze powyższe uznać należy, że dobro chronione, jakim jest życie i zdrowie konsumentów (dzieci), zostało naruszone w sposób znaczny i z tych też względów nie można uznać, że waga naruszenia jest znikoma.

Odnosząc się do argumentu strony postępowania odnośnie zaprzestania i usunięcia przez stronę postępowania naruszenia prawa, w kontekście przesłanki zaprzestania naruszenia prawa, organ stoi na stanowisku, że w dacie wydania decyzji DNR-2/229/2022 strona postępowania nie zaprzestała naruszania prawa i nie udowodniła, iż usunęła stan tego naruszenia. Zaprzestanie naruszenia prawa powinno nastąpić najpóźniej w toku postępowania w sprawie nałożenia administracyjnej kary pieniężnej, a więc przed wydaniem Zaskarżonej decyzji.

Postanowieniem z 22 sierpnia 2022 r. Prezes UOKiK wezwał stronę postępowania do wycofania wyrobu z obrotu oraz powiadomienia konsumentów o stwierdzonych niezgodnościach poprzez zamieszczenie ogłoszenia w dzienniku (gazecie) o zasięgu ogólnopolskim oraz na stronie głównej <https://artyk.pl/>,

wyznaczając termin 50 dni na przedstawienie dowodów potwierdzających wykonanie tego postanowienia. Poinformowano stronę postępowania, jakie należy przedstawić dowody na okoliczność podjęcia przez nią działań oraz, że organ nadzoru rynku prowadzący postępowania uzna, iż wyrób został wycofany z obrotu, powiadomiono użytkowników o stwierdzonych niezgodnościach we wskazanym sposób, w sytuacji gdy strona w wyznaczonym terminie przedstawi wszystkie dowody stwierdzające podjęcie określonych działań. Strona postępowania była również informowana o tym, jakie ciążą na niej obowiązki wynikające z ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, tj. niezwłocznego podjęcia działań w celu wycofania wyrobu z obrotu oraz na żądanie organu nadzoru rynku współpracowanie w celu usunięcia zagrożenia, jakie stwarza wyrób, który wprowadziła do obrotu. Skutkiem wykonania postanowienia Prezesa UOKiK byłoby uznanie, że strona postępowania zaprzestała naruszania prawa (wycofała wyrób z obrotu), a organ byłby zobowiązany odstąpić od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej.

Należy mieć na względzie, że strona postępowania do dnia wydania Zaskarżonej decyzji nie przedstawiła dowodów potwierdzających wycofanie wyrobu z obrotu od 31 kontrahentów. Dowody wycofania wyrobu z obrotu (oświadczenia o nie posiadaniu wyrobu lub faktury korekty), zakończenia prowadzenia działalności przez niektórych przedsiębiorców lub wycofania wyrobów od przedsiębiorców, którzy we wrześniu lub październiku 2022 r. oświadczyli, że posiadają wyrób w określonej ilości zostały przedstawione dopiero wraz z Wnioskiem lub w toku postępowania II instancji. Tym samym nie można stwierdzić, że strona zaprzestała naruszenia prawa w toku postępowania w sprawie nałożenia administracyjnej kary pieniężnej. W sprawie oceny istoty wykonania postanowienia Prezesa UOKiK i skutków jakie wiążą się z jego nie wykonaniem wypowiedział się Naczelny Sąd Administracyjny.

„Naczelny Sąd Administracyjny w pełni podziela pogląd organu, że dowody zgłoszone przez skarżącą dopiero we wniosku o ponowne rozpoznanie sprawy nie mogą być uznane za dowody wykonania postanowienia z [...] czerwca 2019 r., stąd też Prezes UOKiK słusznie uznał, że nie może oprzeć się na nich.

Konsekwencją przyjęcia stanowiska, że decyzja w sprawie wprowadzenia do obrotu wyrobu niezgodnego z wymaganiami wydana na podstawie art. 84 ust. 1 i 2

ustawy de facto zależy od wykonania postanowienia Prezesa UOKiK wydanego na podstawie art. 82 ust. 1 ustawy, jest to, że rozstrzygnięcie o nałożeniu sankcji opiera się wyłącznie na dowodach, które istniały w dacie wydania decyzji pierwszej instancji. Nie jest możliwe przedstawienie dowodów wykonania postanowienia po rozstrzygnięciu sprawy w formie decyzji, które zostaną przez stronę wytworzone czy też zgromadzone i przedstawione organowi po dacie wydania decyzji pierwszej instancji.

Z tego względu dowodów załączonych do wniosku o ponowne rozpoznanie sprawy w postaci kopii ogłoszenia opublikowanego w nr [...] "[...]" z [...] października 2019 r., sprawozdania Nr [...] z badań laboratoryjnych przeprowadzonych przez Instytut Nafty i Gazu z [...] października 2019 r., zestawienia odbiorców piecyka oraz wydruki fotografii opakowań wyrobu w alejach sklepowych w żadnej mierze nie można uznać za dowody świadczące o wykonaniu postanowienia Prezesa UOKiK z [...] czerwca 2019 r., a co najwyżej potwierdzają wykonanie decyzji z [...] września 2019 r. (wyrok NSA z 20 sierpnia 2021 r. sygn. II GSK 97/21)."

Tak więc, skoro w sprawie żaden z warunków określonych w art. 97 ust. 4 pkt 1 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku nie został spełniony, to niemożliwe jest na jej podstawie odstąpienie od nałożenia kary i poprzestanie na pouczeniu.

W odniesieniu do możliwości odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej przewidzianej w art. 97 ust. 4 pkt 2 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, Prezes UOKiK nie dysponuje wiedzą w zakresie wskazanym w tym przepisie, w związku z czym nie było możliwe zastosowanie odstąpienia. Jednocześnie wskazać należy, że strona postępowania nie przekazała Prezesowi UOKiK żadnych informacji lub wyjaśnień w tym zakresie.

Nawiązując z kolei do przestanki odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej, określonej w art. 97 ust. 4 pkt 3 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, to jak zostało wcześniej wskazane, strona postępowania nie przedstawiła w wyznaczonym terminie, tj. do 18 października 2022 r., wszystkich dowodów potwierdzających wykonanie postanowienia. Strona postępowania okazała część dowodów w terminie, część po jego upływie (dostano 1 oświadczenie kontrahenta), natomiast dowody związane z wycofaniem wyrobu z obrotu od 31 kontrahentów

uzyskała i przedłożyła dopiero w toku postępowania z wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy. Dowody te datowane są na okres od 10 do 18 stycznia 2023 r., a więc już po wydaniu decyzji z 30 grudnia 2022 r. W tym miejscu należy podkreślić, że przedstawienie dowodów wykonania postanowienia Prezesa UOKiK wydanego na podstawie art. 82 ust. 1 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, musi nastąpić we wskazanym przez organ terminie, ponieważ dopiero spełnienie tego warunku stanowi przesłankę określoną w art. 97 ust. 4 pkt 3 tej ustawy, która obliguje organ do odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej (analogicznie Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 20 sierpnia 2021 r. II GSK 97/21). Tym samym, obowiązek organu polegający na nałożeniu na stronę sankcji w postaci nałożenia administracyjnej kary pieniężnej jest wyłącznie skutkiem niewłaściwego działania w toku postępowania, czy też braku takiego działania przez samą stronę.

Mając na uwadze, że żadna przesłanka odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej nie została spełniona, wydanie decyzji nakładającej administracyjną karę pieniężną jest obligatoryjne.

Kara pieniężna nakładana przez Prezesa UOKiK stanowi istotny instrument, który ma na celu przyczynienie się do przestrzegania przepisów ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku przez podmioty gospodarcze w celu zapewnienia wysokiego poziomu ochrony konsumentów. Ma charakter represyjno-wychowawczy i jest nakładana oraz wykonywana w celu zachowania, a także przestrzegania obowiązującego porządku prawnego. Kara pieniężna ma na celu prewencję, tj. zapobieganie w przyszłości tego rodzaju naruszeniom ustawy, jak również represję, czyli ma stanowić odczuwalną dolegliwość za jej naruszenie.

Wysokość kary pieniężnej leży w sferze uznania administracyjnego organu nadzoru rynku prowadzącego postępowanie wyznaczonego zasadą równości i zasadą proporcjonalności oraz kryteriami wskazanymi w art. 97 ust. 3 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku.

Wymierzając administracyjną karę pieniężną, organ nadzoru rynku bierze pod uwagę:

- 1) wagę i okoliczności naruszenia prawa, w szczególności liczbę wyrobów niezgodnych z wymaganiami wprowadzonych do obrotu, oddanych do użytku lub udostępnionych na rynku, potrzebę ochrony życia lub zdrowia, ochrony

- mienia w znacznych rozmiarach lub ochrony ważnego interesu publicznego lub wyjątkowo ważnego interesu strony oraz czas trwania tego naruszenia;
- 2) częstotliwość niedopełniania w przeszłości obowiązku albo naruszania zakazu tego samego rodzaju co niedopełnienie obowiązku albo naruszenie zakazu, w następstwie którego ma być nałożona kara;
 - 3) uprzednie ukaranie za to samo zachowanie za przestępstwo, przestępstwo skarbowe, wykroczenie lub wykroczenie skarbowe;
 - 4) stopień przyczynienia się strony, na którą jest nakładana kara pieniężna, do powstania naruszenia prawa;
 - 5) działania podjęte przez stronę dobrowolnie w celu usunięcia skutków naruszenia prawa;
 - 6) wysokość korzyści, którą strona osiągnęła;
 - 7) w przypadku osoby fizycznej - warunki osobiste strony, na którą kara pieniężna jest nakładana;
 - 8) współpracę z organem nadzoru rynku prowadzącym postępowanie, o którym mowa w art. 76 ust. 1 lub 1a lub art. 85 ust. 1, w szczególności przyczynienie się do szybkiego i sprawnego przeprowadzenia postępowania.

Rozpatrując przesłankę zawartą w art. 97 ust. 3 pkt 1 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, Prezes UOKiK wyjaśnia, że przez wagę naruszenia prawa należy rozumieć istotność, skalę skutków społeczno-gospodarczych, które zostały przez nie wywołane, oraz znaczenie naruszonego obowiązku administracyjnoprawnego z punktu widzenia systemu prawa; działalności, na której regulację prawną się on składa; oraz dóbr, których ochronie służy. Okoliczności naruszenia prawa odnoszą się natomiast do wszystkich powodów dopuszczenia się działania (Art. 189d KPA. Nowe instytucje Gajewski 2017, Legalis).

Działalność strony ma charakter profesjonalny (zawodowy). Przedmiotem jej działalności jest m.in. sprzedaż hurtowa i detaliczna wyrobów. Przedsiębiorca w ramach prowadzonej przez siebie działalności wprowadził do obrotu wyrób, który z uwagi na stwierdzone niezgodności stwarza ryzyko uduszenia, a tym samym naraził na niebezpieczeństwo jego bezpośrednich użytkowników (dzieci).

Jak zostało już powyżej wskazane, przedsiębiorca wprowadził do obrotu 4 153 szt. wyrobu, który stwarza ryzyko zakrztuszenia, zadławienia lub uduszenia oraz stanowi zagrożenie dla zdrowia i życia użytkowników oraz dostarczył go 195

odbiorcom w okresie od 28 lutego 2019 r. do 25 kwietnia 2022 r. Należy zatem stwierdzić, że strona wprowadziła do obrotu wyrób stwarzający zagrożenie dla życia i zdrowia konsumentów w dużej liczbie. Ponadto naruszenie przez nią obowiązków określonych w ustawie o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku trwało długo, zasięg naruszenia był znaczny, a skutki naruszenia przez nią prawa dotknęły dużą liczbę podmiotów. Z powyższych okoliczności wynika, że strona w sposób istotny naruszyła dobro chronione jakim jest zdrowie i życie konsumentów, skala skutków wywołanych naruszeniem przez nią przepisów ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku jest duża, a ryzyko związane z możliwymi skutkami jest poważne, jak wskazano wcześniej rozpatrując możliwość odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej na podstawie art. 97 ust. 4 pkt 1 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku. Prezes UOKiK rozpatrując ponownie sprawę uznał więc, że okoliczności te obciążają przedsiębiorcę.

Przesłanką wymiaru kary wynikającą z art. 97 ust. 3 pkt 2 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, mającą wpływ na wysokość kary jest fakt, że wobec strony postępowania prowadzone były wcześniej postępowania administracyjne na podstawie ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku dotyczące wprowadzenia do obrotu zabawek niezgodnych z wymaganiami. Prezes UOKiK prowadził postępowania w sprawie wprowadzenia do obrotu zabawek niezgodnych z wymaganiami zakończone prawomocnymi decyzjami: DNR-2/257/2017, DNR-2/231/2018, DNR-2/166/2019. Decyzją DNR-2/257/2017 z dnia 4 października 2017 r. organ umorzył postępowanie, ze względu na wycofanie wyrobu z obrotu oraz powiadomienie użytkowników o stwierdzonych niezgodnościach zabawki, decyzją DNR-2/231/2018 z dnia 31 sierpnia 2018 r. nakazał stronie wycofanie wyrobu z obrotu, natomiast decyzją DNR-2/166/2019 z dnia 29 sierpnia 2019 r. nakazał stronie wycofanie wyrobu z obrotu oraz jego zniszczenie. Należy wskazać, że w sprawie DNR-2.730.10.2019.JWS dotyczącej wyrobu GRZECHOTKA U977T, kod EAN 5901811106439, strona dokonała już naruszenia przepisów, pkt. 1.4.3 zał. nr 1 „WYMAGANIA DLA ZABAWEK”, pkt 1 „Wymagania w zakresie właściwości fizycznych i mechanicznych” do rozporządzenia. Należy przypomnieć, że wymaganie to określa, iż zabawki i ich części przeznaczone dla dzieci w wieku poniżej 36 miesięcy, a także wszystkie

dające się odłączyć elementy tych zabawek, muszą posiadać takie wymiary, aby uniemożliwić ich połknięcie lub przedostanie się do dróg oddechowych. Dotyczy to także zabawek, które są przeznaczone do wkładania do ust, ich części oraz wszystkich dających się odłączyć elementów tych zabawek. Tym samym, wymagania w nim zawarte, a dotyczące wprowadzanej do obrotu zabawki, były znane stronie wcześniej. Przedsiębiorca był świadomy ciężących na nim obowiązków oraz konsekwencji, które może ponieść na skutek ich nie przestrzegania. Przedsiębiorca dokonał ponownego naruszenia tych samych przepisów, a nawet tego samego punktu rozporządzenia, zasadne jest zatem uznanie, że jest to okoliczność obciążająca stronę postępowania, przemawiająca za zaostreniem nakładanej kary.

W zakresie przestanki z art. 97 ust. 3 pkt 3 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, Prezes UOKiK nie dysponuje wiedzą na temat uprzedniego ukarania strony za to samo zachowanie za przestępstwo, przestępstwo skarbowe, wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, w związku z czym powyższa przestanka nie miała wpływu na wymiar administracyjnej kary pieniężnej. Nadmienić należy również, że strona postępowania nie wskazywała, aby miało miejsce jej ukaranie w zakresie wskazanym w tym przepisie.

Przestanka stopnia przyczynienia się strony (art. 97 ust. 3 pkt 4 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku), na którą jest nakładana kara pieniężna, do powstania naruszenia prawa odnosi się do oceny związku przyczynowego między zachowaniem (działaniem lub zaniechaniem), które można przypisać stronie, a naruszeniem prawa, które stanowi podstawę wymierzenia tej sankcji (Art. 189d KPA. Nowe instytucje Gajewski 2017, Legalis). Uwzględniając powyższą przestankę, organ administracji publicznej rozważa, czy strona z pełnym rozeznaniem doprowadziła do naruszenia prawa, czy związane to było z działaniem innych osób, których strona konsekwencji nie mogła przewidzieć (art. 189d KPA Adamiak 2017, Legalis).

Na przedsiębiorcach jako profesjonalnych uczestnikach rynku ciąży obowiązek przestrzegania przepisów prawa, co oznacza, że strona powinna mieć świadomość, jakie ciążą na niej obowiązki zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa (tym bardziej jeżeli było prowadzone już wobec niej postępowanie administracyjne na podstawie przedmiotowych przepisów), a konsumenci mają

prawo oczekiwać, iż wprowadzone przez nią wyroby do obrotu będą spełniały stosowne wymagania. Zauważyć należy, że zawodowy charakter prowadzonej przez przedsiębiorcę działalności gospodarczej uzasadnia zwiększone oczekiwania, co do jego wiedzy, rzetelności, zapobiegliwości i zdolności przewidywania. Obejmuje także znajomość obowiązującego prawa oraz następstw z niego wynikających w zakresie prowadzonej działalności gospodarczej. Strona w ramach prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej zajmuje się sprzedażą zabawek i wprowadziła zabawkę do obrotu, zatem należy od niej, jako profesjonalisty oczekiwać, że wykazuje się zwiększoną świadomością w zakresie regulacji prawnych dotyczących wymagań, jakie mają spełniać wyroby wprowadzane do obrotu oraz wykonuje, spoczywające na niej wedle ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, obowiązki.

Zgromadzony materiał dowodowy wskazuje, że strona, jako producent nie dopełniła obowiązków wynikających z ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, gdyż wprowadziła do obrotu wyrób niespełniający wymagań. W związku z powyższym, to na niej spoczywają ujemne skutki niedopełnienia obowiązków w danym zakresie. Powyższe stanowisko znajduje potwierdzenie w orzecznictwie Naczelnego Sądu Administracyjnego. Z orzeczenia Naczelnego Sądu Administracyjnego wynika powinność obywateli do co najmniej podstawowej orientacji w przepisach prawnych. Zakres wymaganej wiedzy jest zróżnicowany - nie ulega wątpliwości, że lepsza znajomość prawa jest oczekiwana od osoby prowadzącej działalność gospodarczą w określonej dziedzinie - powinna ona być zorientowana w przepisach prawnych regulujących tę działalność w stopniu wystarczającym do jej poprawnego prowadzenia (vide: wyrok NSA OZ w Gdańsku z dnia 29 listopada 2000 r., sygn. akt I SA/Gd 1185/98, LEX nr 47129). Strona określiła siebie jako producenta wyrobu, który został wyprodukowany dla niej w Chinach. Tym samym powinna być świadoma spoczywających na niej obowiązków. Przedsiębiorca jako producent miał obowiązek wprowadzić do obrotu wyrób spełniający wymagania, a przed wprowadzeniem wyrobu do obrotu zapewnić zaprojektowanie i wykonanie zabawki zgodnie z wymaganiami oraz przeprowadzić lub zlecić przeprowadzenie procedury oceny zgodności. Należy jednocześnie nadmienić, że strona jako producent ma wpływ na proces produkcji oraz powinna kontrolować jakość wyrobów wprowadzanych do obrotu. Strona nie dokonuje

zakupu wyrobu, stanowiącego produkt innego podmiotu, lecz jako producent określa kryteria (wymagania), jakimi kieruje się sam wytwarzając wyrób lub jakimi powinien kierować się wytwórca, któremu zlecono produkcję. Jednocześnie określając kryteria, a więc zapewniając, że wyrób będzie spełniał wymagania, strona postępowania powinna zapewnić kontrolę jakości produkcji, tak aby wymagania spełniał każdy z egzemplarzy wyrobu. Strona, po dokonaniu zakupu wyrobu z państw trzecich, sporządziła dla niego deklarację zgodności i wprowadziła do obrotu pomimo, że był niezgodny z wymaganiami. Należy więc przyjąć, że z pełnym rozeznaniem doprowadziła do naruszenia prawa. Przemawia to na niekorzyść strony postępowania i stanowi przesłankę za zaostreniem kary pieniężnej.

Odnosząc się do przesłanki z art. 97 ust. 3 pkt 5 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, należy wyjaśnić, że pomimo, iż strona podjęła dobrowolne działania w zakresie wycofania z obrotu wyrobu niezgodnego z wymaganiami oraz powiadomienia użytkowników o stwierdzonych niezgodnościach w celu uniknięcia skutków naruszenia prawa, tj. zagrożenia zakrzuszeniem, zadławieniem lub uduszeniem, Prezes UOKiK nie mógł uznać za wystarczające działania w zakresie wycofania wyrobu z obrotu, z uwagi na fakt, że strona nie okazała dowodów wycofania wyrobu z obrotu od 31 podmiotów. Zwracając się z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy, strona postępowania podniosła, że podjęła działania dobrowolne w celu usunięcia skutków naruszenia prawa. Niemniej jednak w ocenie Prezesa UOKiK działania te nie zasługują na pozytywną ocenę.

Należy mieć na względzie, że organ podjął wstępne czynności w sprawie już w czerwcu 2022 r. Postępowanie w sprawie wprowadzenia do obrotu wyrobu niezgodnego z wymaganiami oraz w sprawie nałożenia na stronę postępowania kary pieniężnej wszczęte zostało natomiast w lipcu 2022 r. Zatem już w tym czasie strona postępowania powzięła wiedzę na temat niezgodności wyrobu z wymaganiami. 22 sierpnia 2022 r. organ postanowieniem na podstawie art. 82 ust. 1 pkt 2 i pkt 6 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku wezwał do wycofania wyrobu z obrotu oraz powiadomienia konsumentów o stwierdzonych niezgodnościach. Postanowienie to doręczono 29 sierpnia 2022 r. Strona niezwłocznie opublikowała komunikat informujący o niezgodnościach na swojej

stronie internetowej oraz w prasie. Przedłożyła również Prezesowi UOKiK szereg oświadczeń datowanych od początku września do połowy października 2022 r. Niemniej jednak jak wynika z przekazanej dokumentacji, związanej z pozyskiwaniem dowodów, działanie strony postępowania w terminie wskazanym w ww. postanowieniu polegało tylko i wyłącznie na wysłaniu seryjnej korespondencji do kontrahentów za pośrednictwem poczty elektronicznej. Strona nie podjęła prób kontaktu lub ustalenia stanów magazynowych za pomocą żadnego innego kanału kontaktu z dystrybutorami. Nie podjęła się przykładowo weryfikacji czy taka seryjna korespondencja nie została zakwalifikowana przez korespondentów, np. jako spam i czy została odczytana. Nie przedstawiono dowodów na podejmowane próby kontaktu telefonicznego, pocztowego, faxem lub osobistego. Ponadto od upływu terminu wyznaczonego ww. postanowieniem do dnia zakończenia postępowania w sprawie kary i wydania Zaskarżonej decyzji, strona postępowania nie podjęła dobrowolnych działań, które doprowadziłyby do wycofania wyrobów z obrotu. Jak wynika z akt sprawy, po upływie terminu do akt sprawy wpłynęło dokładnie jedno oświadczenie o stanie posiadania wyrobu przez kontrahenta. Dopiero nałożenie na stronę nakazu wycofania wyrobu z obrotu oraz kary pieniężnej doprowadziło do ostatecznego wyeliminowania wyrobu z obrotu, które okazało się możliwe po skierowaniu indywidualnych wiadomości do kontrahentów. Mając powyższe na uwadze, pozytywnie ocenić należy działania polegające na powiadomieniu konsumentów o stwierdzonych niezgodnościach. Takiej oceny nie można jednak w pełni podzielić w stosunku do działań zmierzających do wycofania wyrobu z obrotu. Strona nie tylko wykazała małe zaangażowanie środków podejmowanych w przedmiotowym zakresie i nie wycofała wyrobu w terminie wskazanym postanowieniem, ale również nie podjęła żadnych dalszych działań zmierzających do usunięcia skutków naruszenia prawa po jego upływie, a przed wydaniem Zaskarżonej decyzji. Jednocześnie organ wskazuje, że dowody na wycofanie wyrobu z obrotu przekazane wraz z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy, jak i wraz z pismem strony postępowania z 25 stycznia 2023 r., nie mogą zostać uznane jako dowody dobrowolnych działań podjętych w celu usunięcia naruszenia prawa. Dowody tego rodzaju mogą zostać złożone wyłącznie do dnia wydania Zaskarżonej decyzji, a po tym terminie co do zasady uznać należy je za dowody wykonania właśnie tej decyzji. W kontekście oceny

dowodów składanych po wydaniu decyzji nakładającej karę wypowiedział się Naczelny Sąd Administracyjny, który w wyroku II GSK 97/21 stwierdził, że:

„Powtórzyć należy, że skarżąca w toku postępowania przed wydaniem postanowienia z [...] czerwca 2019 r. i decyzji z [...] września 2019 r. wykazała się biernym zachowaniem, a przedstawione wraz z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy dowody powstały już po nałożeniu kary, nie są zatem wynikiem działań dobrowolnych i nie mogą przemawiać za zmianą wysokości sankcji. Ewentualna zmiana wysokości kary możliwa byłaby wyłącznie w przypadku przedstawienia przez stronę postępowania dowodów podjęcia dobrowolnych działań, które co prawda zaistniały przed dniem wydania decyzji nakładającej karę, lecz nie były znane organowi, a takie okoliczności w sprawie nie wystąpiły. Zatem jakiegokolwiek zachowanie tej samej strony po wydaniu decyzji nie będzie stanowić wykonania obowiązków nałożonych postanowieniem z [...] czerwca 2019 r. i to w terminie”.

Mając na względzie powyższe orzeczenie Naczelnego Sądu Administracyjnego, należy zwrócić też uwagę na fakt, że przekazane przez stronę wraz z Wnioskiem i w toku postępowania II instancji, dowody datowane są na okres po wydaniu Zaskarżonej decyzji. Zatem nawet ewentualnie, nie przemawiają one za zmianą wysokości nałożonej kary pieniężnej.

Rozpatrując ponownie sprawę organ wziął również pod uwagę wysokość korzyści majątkowej osiągniętej przez stronę ze sprzedaży zabawki: zwierzaki nakręcane do kąpiel (rybka), produkt nr 124754, 062021, kod EAN 5901811124754. Korzyść osiągniętą ze sprzedaży stanowi iloczyn sprzedanego wyrobu (z uwzględnieniem zwrotów) oraz średniej ceny sprzedaży wyrobu. Przy ustalaniu średniej ceny sprzedaży wyrobu, Prezes UOKiK oparł się na złożonym przez stronę oświadczeniu, w którym poinformowała, że średnia cena sprzedaży wyrobu odbiorcom hurtowym wyniosła 3,13 zł netto, a zatem korzyść majątkowa ze sprzedaży 4 153 szt. wyrobu odbiorcom hurtowym (4 257 szt. sprzedanych, z czego 104 szt. zostało wycofane z obrotu) wynosi 12 998,89 zł netto.

W zakresie przesłanki zawartej w art. 97 ust. 3 pkt 7 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, organ doszedł do przekonania, że nie ma ona zastosowania w niniejszej sprawie, ponieważ postępowanie nie dotyczyło osoby fizycznej.

Odnosząc się do przesłanki dotyczącej współpracy strony z organem nadzoru rynku (art. 97 ust. 3 pkt 8 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku), w szczególności przyczynienia się do szybkiego i sprawnego przeprowadzenia postępowania, Prezes UOKiK uznał za okoliczność obciążającą fakt, że strona postępowania nie podjęła z nim należytej współpracy, albowiem część dowodów potwierdzających wycofanie wyrobu z obrotu przekazała po upływie wyznaczonego terminu (1 oświadczenie), a dla 31 kontrahentów nie przekazała dowodów potwierdzających wycofanie wyrobu z obrotu przed wydaniem Zaskarżonej decyzji. Dopiero wykonując decyzję DNR-2/229/2022 strona postępowania przekazała kolejne dowody na wycofanie wyrobu z obrotu. Strona, za wyjątkiem korespondencji e-mail prowadzonej z kontrahentami, nie przekazała dowodów innych działań, które potwierdzały by, że działała z należytą starannością i natrafiła na przeszkody, których nie była w stanie ominąć celem uzyskania kompletu oświadczeń. Kierowanie wyłącznie seryjnej korespondencji elektronicznej świadczy o zmarginalizowaniu wagi tych działań, które mają na celu ochronę konsumentów. Tym samym organ negatywnie ocenił współpracę przedsiębiorcy w tym zakresie.

Rozpatrując sprawę organ doszedł ponownie do wniosku, że strona postępowania była należycie informowana o tym, jakie dowody i w jakim terminie powinna przedstawić na okoliczność podjęcia wymaganych działań, a także o konsekwencjach nieprzekazania wszystkich dowodów wykonania postanowienia właśnie w wyznaczonym terminie. Zatem przedsiębiorca był świadomy tego, jakie działania powinien podjąć w toku prowadzonego postępowania. Postanowienie, w którym wezwano stronę do przedstawienia w wyznaczonym terminie wymaganych dowodów, zostało stronie postępowania doręczone 29 sierpnia 2022 r., termin na przedłożenie dowodów potwierdzających wykonanie postanowienia upłynął w dniu 18 października 2022 r. W wyznaczonym terminie strona okazała tylko część dowodów w zakresie wycofania wyrobu z obrotu. Na złagodzenie wymiaru kary pieniężnej wpływa fakt, że przedsiębiorca niezwłocznie powiadomił konsumentów o stwierdzonych niezgodnościach oraz podjął czynności w zakresie wycofania wyrobu także po upływie terminu, o czym świadczy dostane oświadczenie 1 kontrahenta. Należy mieć jednak na uwadze, że ze „względu na cel oraz specyfikę postępowania w przedmiocie nadzoru rynku konieczna jest szybka

reakcja organów nadzoru i kontroli, po to aby bez zbędnej zwłoki wyeliminować z rynku wyroby nie spełniające wymagań i dodatkowo stwarzające niebezpieczeństwo nie tylko dla ich bezpośrednich użytkowników, ale ogółu ludności” (patrz wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 20 sierpnia 2021 r. II GSK 97/21).

Z powyższych względów, tylko okazanie dowodów od wszystkich kontrahentów stanowi dowód wykonania postanowienia w zakresie wycofania wyrobu stwarzającego zagrożenie z obrotu i daje podstawę do uznania, że wyrób został wycofany z obrotu oraz, iż nie będzie dalej udostępniany, a tym samym cel prowadzonego postępowania został osiągnięty. Z kolei to na ARTYK spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Łodzi, jako stronie i podmiocie gospodarczym, który wprowadził do obrotu wyrób niezgodny z wymaganiami, spoczywała odpowiedzialność za wprowadzenie do obrotu wyrobu niezgodnego z wymaganiami i z tego też względu to na przedsiębiorcy ciąży obowiązek wycofania go z obrotu. Oznacza to konieczność dopełnienia wszelkich starań i podjęcia efektywnych działań w celu uzyskania dowodów potwierdzających ww. działanie w wyznaczonym przez organ terminie, który w przedmiotowym postępowaniu wynosił aż 50 dni. Mając na uwadze powyższe, w opinii Prezesa UOKiK działanie strony dowodzi, że nie podjęła należytej współpracy z organem nadzoru rynku, która przyczyniłaby się do szybkiego i sprawnego przeprowadzenia postępowania.

Rozważając ponownie wysokość nałożonej administracyjnej kary pieniężnej, Prezes UOKiK stwierdził, że w świetle przesłanek określonych w art. 97 ust. 3 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, zasadne jest nałożenie na stronę postępowania kary pieniężnej za wprowadzenie do obrotu wyrobu niezgodnego z wymaganiami w wysokości 10 000 zł (na poziomie około 10 % wysokości maksymalnego ustawowego zagrożenia karą), celem zachowania proporcjonalności dolegliwości kar w stosunku do przewinienia. Prezes UOKiK rozważył oraz ustosunkował się do wszystkich zgłoszonych zarzutów spółki i nie znalazł podstaw, aby uznać ich zasadność. Należy mieć na uwadze, że pomimo stosunkowo niskiej uzyskanej korzyści majątkowej, w przeważającej większości ocena przesłanek wymiaru kary przemawia znacznie na niekorzyść strony postępowania.

Prezes UOKiK uznał, że kara pieniężna określona w sentencji decyzji jest adekwatna do stwierdzonych naruszeń i spełni przede wszystkim swój cel prewencyjno-represyjny, skłaniając przedsiębiorcę do nienaruszania w przyszłości przepisów z zakresu ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku.

W ocenie organu, analiza akt sprawy potwierdza zasadność rozstrzygnięcia podjętego przez organ w I instancji. Zgromadzone w sprawie dowody potwierdzają spełnienie się przesłanek obligujących Prezesa UOKiK do nałożenia kary pieniężnej. Ponadto w sprawie nie zachodzą przesłanki obligujące organ do odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej.

W związku z powyższym należało orzec jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w administracyjnym toku postępowania.

P o u c z e n i e

Na decyzję, zgodnie z art. 52 § 1, w związku z art. 3 § 2 pkt 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2023 r. poz. 259) przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.

Zgodnie z art. 53 § 1 w związku z art. 54 § 1 ustawy - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, skargę należy wnieść w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

W przypadku skorzystania z ww. uprawnienia zgodnie z art. 233 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w związku § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi, strona postępowania zobowiązana jest uiścić wpis stosunkowy, którego wysokość zależy od wartości przedmiotu zaskarżenia i wynosi odpowiednio:

- a) jeżeli ustalona przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów należność pieniężna wynosi do 10 000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;

- b) jeżeli ustalona przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów należność pieniężna opiewa na kwotę ponad 10 000 zł do 50 000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
- c) jeżeli ustalona przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów należność pieniężna opiewa na kwotę ponad 50 000 zł do 100 000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1500 zł.

Zgodnie z § 5 rozporządzenia Rady Ministrów z 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi, wpis uiszcza się gotówką do kasy Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie lub na rachunek bankowy tego Sądu, wskazując tytuł wpłaty oraz rodzaj pisma, od którego wpis jest uiszczany.

Ponadto, zgodnie z art. 243 § 1 w związku z art. 244 § 1, 245 § 1 i art. 246 § 2 ustawy - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, stronie postępowania składającej skargę na decyzję Prezesa UOKiK do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie przysługuje możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy w zakresie całkowitym lub częściowym, na jej wniosek złożony przed wszczęciem postępowania sądowo-administracyjnego lub w jego toku, polegającego na zwolnieniu od kosztów sądowych oraz ustanowieniu adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych. Wymogi formalne wniosku określone zostały w art. 252 § 1 i § 2 ustawy - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.

z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Katarzyna Bednarz
Dyrektor
Departamentu Nadzoru Rynku
/podpisano elektronicznie/